

DONA Y SEXUALITAT

Biòlogicament, la sexualitat és el conjunt de fenòmens lligats al sexe que es poden observar en els éssers vius. L'individu, com a ésser biològic, és capaç de donar una resposta sexual davant uns estímuls determinats. Aquesta resposta sexual, tant en l'home com en la dona, té diverses fases i culmina amb l'anomenada fase orgàsmica, que subjectivament representa el punt alçat del plaer físic.

L'estimulació sexual pot fer-se entre individus del sexe contrari (relació heterosexual), un individu a si mateix (masturbació o auto-estimulació) o bé entre individus del mateix sexe (homosexualitat i lesbianisme). Les tres formes d'estimulació sexual poden produir el mateix tipus de resposta i de plaer sexual.

L'individu, com a ésser social, ha rebut una sèrie de normes culturals i morals, i adopta una conducta determinada i condicionada davant els diferents estímuls. Per això la sexualitat no pot ésser estudiada només a nivell biològic.

La sexualitat és biològica, però requereix un aprenentatge, aquest aprenentatge no és solament un coneixement del funcionament fisiològic de determinats òrgans sexuals, sinó l'aprenentatge d'una conducta determinada davant l'altre i davant d'un mateix. No hi ha unes normes universalment vàlides per al comportament sexual, i per això no es pot parlar de sexualitat "natural" perquè hi ha hagut diferents tipus de sexualitat a través de la història.

En la societat capitalista actual es "natural" que la dona sigui verge fins al matrimoni i fidel a un sol home fins a la mort, que la dona sigui un ésser passiu sexualment i que la masturbació i l'homosexualitat siguin considerades com a deformacions. En la nostra societat la sexualitat, no és un mitjà de relació entre individus, sinó un mitjà d'evasió de la mateixa societat, el capitalisme ha fet de la sexualitat i del plaer sexual un mitjà de consum, i de la dona no és sols un subjecte passiu, sinó l'objecte d'aquest consum. Així veiem com es restringeix la sexualitat de la dona a la procreació dels fills i la procreació dels fills exclusivament dins el matrimoni. Tot el que surti de la identificació "sexualitat-procreació-matrimoni" és considerat com "anormal" com a agressió a una "lleï natural". Se sublimen per tant, la castedat i la virginitat com a atributs de la dona "honrada" i es consolida la necessitat de la separació dels sexes (especialment en la educació) per assegurar així la integritat de la dona, i preservar d'aquesta manera la sexualitat únicament per al marit i amb la finalitat de tenir fills.

S'ha negat a la dona la seva sexualitat, en funció de la reproducció i de la sexualitat de l'home. Una gran majoria de dones desconeixen totalment els seus òrgans sexuals, el desconeixement del clítoris és un fet malauradament molt comú, quan aquest òrgan és el que pot produir un major plaer sexual a la dona. S'ha reduït les relacions sexuals al coït, sense tenir en compte que la dona pot tenir unes relacions totalment satisfactòries sense penetració.

Per mantenir tota aquesta opressió sobre la dona i garantir les dues funcions abans esmentades, d'objecte sexual i de mare, la societat capitalista s'ha donat tot tipus de mitjans:

Lleis: Penalització dels contraceptius, de l'avortament, de les relacions sexuals fora del matrimoni (adulteri), del lesbianisme (Llei de Perillositat social)

Educació: Tant a l'escola com a la família i a través dels mitjans de comunicació, es transmeten un tipus de valors que condemnen la recerca per part de la dona d'unes relacions satisfactòries i que enfoquen la seva sexualitat per satisfer l'home.

Un dels altres instruments de què s'ha dotat la societat capitalista és la manca de formació i d'informació sexual. Ben al contrari, s'ha donat una deformació total, fent creure a la dona que el seu màxim plaer sexual era a través del coït, ignorant el clítoris i ignorant totalment el seu cos.

Fruit d'aquesta situació es produeixen en la dona grans desequilibris físics i psíquics, com la frigidesa, l'anorgasmia, el vaginisme, els traumes de la menopausia, etc.

Per això creiem que les dones hem de descobrir i reivindicar la nostra sexualitat, el nostre plaer, començant per deslligar la funció reproductora del plaer sexual -units en l'home, però no així en la dona-, i més encara destacant la recerca de la nostra pròpia sexualitat. La sexualitat que fins ara hem patit no té res a veure amb les nostres necessitats, és una sexualitat per a l'home. L'amenaça d'embarassos no desitjats ens impedeix gaudir lliurement del plaer, i si volem evitar-los, som nosaltres que hem de recórrer a uns anticonceptius o avortar clandestinament tot posant en perill la nostra vida.

La recerca del plaer, el control i la possessió del nostre cos van íntimament lligades a la necessitat d'assolir la nostra identitat i això no ho aconseguirem en pla individual. El nostre alliberament sexual va emmarcat en la lluita per una societat que acabi amb qualsevol forma d'opressió de la dona, i amb la consegüent i injusta divisió dels papers masculí i femení, una societat que no utilitzi el sexe com a instrument de domini i alienació, sinó que en gaudeixi en el marc d'una comunicació lliure i total.
